

ΠΡΟΣ ΤΟ ΛΑΟ

Ἡ ἀλήθεια γιά τό μυθιστόρημα «ΚΩΔΙΚΑΣ Da Vinci»

«ίδου οὗτος κείται εἰς πῶσιν καί ἀνάστασιν πολλῶν...
καί εἰς σημεῖον ἀντιλεγόμενον» (Λουκά β' 34-35)

• Δέν ἦταν, ἀσφαλῶς, ἡ βούληση τῆς Ἐκκλησίας μας νά ἀσχοληθεῖ αὐτές τίς μέρες, πού ὄλοι χαιρόμεθα τόν θρίαμβο τῆς Ἀνάστασης τοῦ Κυρίου μας, τοῦ μεγαλύτερου θαύματος τῆς Ἱστορίας, μέ τό νά ἀνασκευάζει γιά πολλοστή φορά μέσα σέ 2.000 χρόνια **ἀνιστόρητες** καί **μυθώδεις** φανταστικές ἀπόψεις, οἱ ὁποῖες τύχχαναν τῆς ἐπιστημονικῆς ἀπόρριψης καί τῆς θεολογικῆς ἀποδοκιμασίας, κάθε φορά πού παρουσιάζονταν.

Μᾶς ὑποχρεώνει ὁμως ἡ εὐθύνη μας ἀπέναντι τόσον τῆς ἀλήθειας, ὅσον καί τῶν συνειδησέων τῶν πιστῶν, νά ἐνημερώσουμε, «*ἀληθεύοντες ἐν ἀγάπῃ*», αὐτό τό λαό γιά τό θέμα πού προέκυψε ἀπό τήν ἐπικείμενη κινηματογραφική προβολή στήν Πατρίδα μας ταινίας σχετικῆς μέ τό περιεχόμενο τοῦ βιβλίου τοῦ Dan Brown «Κώδικας Da Vinci».

• Εἶναι γνωστό ὅτι τό **μυθιστόρημα** «Κώδικας Da Vinci», πού ἔγινε παγκόσμιο best seller, χάρις στή διαφημιστική συμμετοχή πολλῶν «κύκλων», ἐπέτυχε νά γίνει ἡ μεγάλη ἐκδοτική ἐπιτυχία μετά τόν Χάρρυ Πότερ, κάνοντας πλούσιους συγγραφέα καί ἐκδότες.

• Τό **ἀνιστόρητο** καί ταυτόχρονα **ὑβριστικό** μήνυμα, πού ὁ συγγραφέας Dan Brown προσπαθεῖ νά «περάσει» στό εὐρύ κοινό, εἶναι ὅτι :

α' δῆθεν ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστός καί ἡ Ἁγία Μαρία ἡ Μαγδαληνή ἦταν παντρεμένοι καί εἶχαν ἀποκτήσει καί παιδιά,

β' δῆθεν ὁ Χριστός δέν ἦταν Θεός, οὔτε ποτέ λατρεύθηκε ἀπό τοὺς πρώτους χριστιανούς ὡς Θεός,

γ' δῆθεν ὑπῆρχε δίπλα στό Θεό ἡ λατρεία μιᾶς θηλυκῆς θεότητας, ἡ ὁποία

**Ἡ Ἐκκλησία μιλάει στά παιδιά της
μέ τή γλώσσα τῆς Εὐθύνης,
τῆς Ἀλήθειας καί τῆς Ἀγάπης**

ΜΑΪΟΣ
2006

42

στό μυθιστόρημα αντιπροσωπεύεται από την Ἁγία Μαρία τὴν Μαγδαληνή,

δ' δῆθεν ἡ «ἀλήθεια» αὐτὴ ἐκδιώχθηκε ἀπὸ τὰ εὐαγγέλια ἀργότερα ἀπὸ τὸν Ἅγιο Κωνσταντῖνο, σὲ συνεργασία μὲ τοὺς ἄνδρες ἱερεῖς καὶ μὲ τοὺς νόμους τοῦ κράτους ἐπιβλήθηκε ὁ Χριστὸς ὡς Θεός, καὶ

ε' δῆθεν ὑπῆρχαν πολλὰ ἀρχαῖα γνωστικῆς ὑφῆς ἔγγραφα, πού πιστοποιοῦν τὴν ὑποτιθέμενη αὐτὴ «ἀλήθεια».

• Χάριν τῆς ἀληθείας καὶ τῶν πιστῶν, τῶν ὁποίων ἡ θρησκευτικὴ συνείδηση προσβάλλεται καὶ ὑποσκάπτεται ὑποὺλα καὶ ἀνιστόρητα ἀπὸ τὴν **μυθιστορηματικὴ** πλοκὴ τοῦ βιβλίου, ὀφείλομε νὰ ξεκαθαρίσουμε τὰ ἑξῆς:

Ἄπο ἱστορικῆς καὶ χριστιανικῆς πλευρᾶς, τὸ περιεχόμενο τοῦ βιβλίου εἶναι πέρα γιὰ πέρα **ἀναληθές**.

α' Ὁ Χριστὸς οὐδέποτε νυμφεύθηκε καὶ ἀσφαλῶς οὔτε μὲ τὴν Ἁγία Μαρία τὴν Μαγδαληνή. Ὁ Κύριός μας ὡς τέλειος Θεὸς καὶ τέλειος ἄνθρωπος, χωρὶς τὴν ἁμαρτία, δέν εἶχε τίς ἀνθρώπινες ροπές καὶ τὰ διαβλητὰ πάθη.

β' Ὁ Χριστὸς ἀναγνωρίζεται ὡς Θεὸς ἐξ αρχῆς στὴν πρώτη Ἐκκλησία, γεγονός πού πιστοποιεῖται τόσο ἀπὸ τὰ ἴδια τὰ εὐαγγέλια, τίς ἐπιστολές τοῦ Ἀποστόλου Παύλου (πού χρονολογοῦνται γύρω στό 55 μ.Χ.), καὶ τίς Πράξεις τῶν Ἀποστόλων (γύρω στό 75 μ.Χ.), ὅσο καὶ ἀπὸ τὰ μονογράμματα - σύμβολα πού ἔχουν βρεθεῖ στίς Κατακόμβες γιὰ τὸν Χριστό, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ πολλὰ ρωμαϊκά καὶ πρωτοχριστιανικά κείμενα τοῦ 1ου καὶ 2ου αἰώνα. Γιὰ παράδειγμα ὁ Ἀπόστολος Πέ-

τρος ὁμολογεῖ: «*Σὺ εἶ ὁ Χριστός, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος*», ὁ Θωμᾶς ἀναφωνεῖ: «*ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου*» καὶ ὁ ἑκατόνταρχος στό Σταυρὸ διακηρύττει: «*Ἀληθῶς, Θεοῦ Υἱὸς ἦν οὗτος*».

γ' Ἀκόμη ὁ Θεὸς δέν ἔχει ἐκ φύσεως φύλο, δέν εἶναι οὔτε ἄνδρας, οὔτε γυναῖκα, ἀλλὰ πνεῦμα. Ἐπομένως δέν μποροῦμε νὰ μιῶμε γιὰ αἰώνιο θηλυκὸ ἢ γιὰ θηλυκὴ θεότητα διότι τέτοιες ἀντιλήψεις εἶναι τελείως ἀνθρωποπαθεῖς καὶ πηγάζουν ἀπὸ τὴν προῖστορικὴ καὶ εἰδωλοπλατρικὴ ἀρχαιότητα καὶ τὴν μυθοπλαστικὴ διάθεση τοῦ συγγραφέα.

δ' Οἱ ἀλήθειες πού περιγράφουν καὶ διδάσκουν τὰ εὐαγγέλια δέν εἶναι ἐφεύρεση τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου, ὁ ὁποῖος ἀλλήλωσε, παράλληλα μὲ τὴν εὐνοιά του πρὸς τὸν Χριστιανισμό, εἶναι τεκμηριωμένο ὅτι δέν καταπολέμησε τὴν εἰδωλοπλατρικὴ θρησκεία. Στὴν ἐποχὴ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου ἡ Ἐκκλησία εἶχε σχεδὸν διαμορφώσει τὴν δογματικὴ της διδασκαλία γιὰ τὸν Τριαδικὸ Θεό, τὸ πρόσωπο καὶ τὴν θεανθρώπινη φύση τοῦ Κυρίου κ.λπ. Ἐκατομμύρια ἄνθρωποι ἤσαν χριστιανοὶ ἢ εἶχαν ἤδη πεθάνει βασιζόμενοι στὰ ἀμφιθέατρα καὶ τίς ρωμαϊκὲς ἀρένες καὶ σὲ διάφορα μῆκη καὶ πλάτη τῆς γῆς, γιατί πίστευαν στὸν Χριστό ὡς Θεό.

• Ὁ συγγραφέας, ὅπως ἀνακάλυψε ἡ δημοσιογράφος Μαρί Ἐτσεγκουάν, ἔχει συλλέξει τίς πηγές του ἀπὸ μίαν **ἀκραία** ὀργάνωση μὲ μεγαληπήβολα σχέδια πού συστάθηκε ὡς ἀστικὴ ἐταιρεία τὸ 1956 μὲ τὴν ὀνομασία «Ἡγουμενεῖον τῆς Σιών». Ἡ πηλαστικότητα τῶν πηγῶν τῆς ὀρ-

γάνωσης αποκαλύφθηκε σέ γαλλικό δικαστήριο στήν δεκαετία του 1990. Ἡ ὀργάνωση αὐτή **κατασκεύασε** καί προώθησε σειρά ἐγγράφων πού «ἀποδείκνυαν» δῆθεν τόν γάμο του Ἰησοῦ Χριστοῦ μέ τήν Ἁγία Μαρία τήν Μαγδαληνή. Εἶναι βέβαιο ὅτι χρησιμοποίησαν στοιχεῖα τῆς διδασκαλίας τῶν Γνωστικῶν, τῶν Σταυροφόρων, τῶν Ναϊτῶν, τῶν Καθαρῶν καί ἄλλων αἰρετικῶν.

Ὁ συγγραφέας Dan Brown ἰσχυρίζεται ὅτι δῆθεν βασίζεται στά Χειρόγραφα τῆς Νεκρᾶς Θάλασσης καί στά Γνωστικά Εὐαγγέλια, ἐνῶ ἀπορρίπτει τά κείμενα τῆς Καινῆς Διαθήκης. Τά Χειρόγραφα ὅμως τῆς Νεκρᾶς Θάλασσης δέν περιέχουν τίποτε τό χριστιανικό, παρά μόνο τμήματα τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης καί ἄλλα ἀποσπασματικά κείμενα, χωρίς καμία ἀναφορά στόν Χριστό, οὔτε φυσικά στό Ἅγιο Δισκοπότηρο. Τά γνωστά «γνωστικά εὐαγγέλια» (τοῦ Θωμᾶ, τοῦ Φιλίππου, τῆς Μαρίας, τῶν Αἰγυπτίων καί τῆς Ἀληθείας) δανεῖζονται τά ὀνόματα μαθητῶν του Χριστοῦ γιά νά προσδώσουν κύρος στά γραφόμενά τους, κάτι ἀνάλογο μέ τά κείμενα του Ψευδο-ηροδότου ἢ του Ψευδο-Πουκιανοῦ τῆς ἀρχαίας γραμματείας. Δέν εἴμαστε σίγουροι γιά τό ἀρχικό τους περιεχόμενο, ἐνῶ οἱ περισσότεροι μελετητές τά χρονολογοῦν ἀπό τόν 4ο αἰώνα καί ἐξῆς. Δέν διαθέτουμε ἀκόμη γι' αὐτά πλῆθος κωδίκων ὅπως ἀντίθετα ἰσχύει γιά τά κείμενα τῆς Ἁγίας Γραφῆς (25.000 κώδικες περιέχουν τήν Παλαιά καί τήν Καινή Διαθήκη), καί δέν μπορούμε νά πιστοποιήσουμε τήν ἀκεραιότητά τους. Εἶναι κείμενα παράγωγα καί ὄχι

πρωτότυπα τῶν Γραφῶν καί **παραποιοῦν τήν Καινή Διαθήκη**, τῆς ὁποίας ἡ ἀξιοπιστία ἀποδεικνύεται ἐπιστημονικά:

α' Ὁ ἀριθμός τῶν κωδίκων στοῦς ὁποίους διασώζεται τό κείμενο τῆς Καινῆς Διαθήκης (περίπου 25.000) εἶναι μεγαλύτερος σέ ἀσύγκριτο βαθμό ἀπό τόν ἀριθμό τῶν κωδίκων ὄλων τῶν σωζομένων ἀρχαίων βιβλίων. Γιά τήν Ἰλιάδα του Ὀμήρου σώζονται 643 κώδικες, γιά τήν Ἱστορία του Θουκυδίδη μόνο 8 καί γιά τά ἔργα του Ὀρατίου 500.

β' Ἡ ἀρχαιότητα τῶν κωδίκων πού μᾶς σώζουν τό κείμενο τῆς Καινῆς Διαθήκης ὑπερτερεῖ ἐκείνης τῶν ἄλλων ἀρχαίων κειμένων. Οἱ ἀρχαιότεροι κώδικες πού μᾶς σώζουν τό κείμενο τῆς Καινῆς Διαθήκης (Σιναϊτικός, Ἀλεξανδρινός, Βατικανός) ἐγράφησαν γύρω στό 250 μ.Χ., δηλαδή ἀπέχουν ἀπό τόν χρόνο συγγραφῆς του κειμένου αὐτοῦ (50-70 μ.Χ.), λιγότερο ἀπό δύο αἰῶνες, ἐνῶ ὑπάρχει καί ὁ «*Πάπυρος 52*», πού περιέχει τμήμα του κατά Ἰωάννην Εὐαγγελίου καί χρονολογεῖται λίγες δεκάδες χρόνια μετά τήν συγγραφή του. Ἀντίθετα οἱ κώδικες τῆς Ἱστορίας του Θουκυδίδη, γραμμένους τόν 4ο αἰώνα π.Χ., χρονολογοῦνται τόν 10ο αἰώνα μ.Χ., δηλαδή σώζονται χειρόγραφα μεταγενέστερα αὐτῆς τῆς Ἱστορίας κατά δεκατέσσερις αἰῶνες.

Ἐφ' ὅσον, λοιπόν, κανένας δέν ἀμφισβητεῖ τήν ἀξιοπιστία καί ἐγκυρότητα τῶν προαναφερθέντων ἀρχαίων κειμένων, πῶς εἶναι δυνατόν νά ἀμφισβητήσῃ τήν Καινή Διαθήκη ὅταν οἱ ἐπιστημονικές μαρτυρίες ἀποδεικνύουν ὅτι εἶναι

«τό πιο αξιόπιστο βιβλίο σέ ὅλο τόν κόσμο» (Greenlee J.H., Introduction to the New Testament Textual - Criticism, Grand Rapids 1964, p. 16);

• Τέλος, ἡ σωτηρία στόν Χριστιανισμό καί ἰδιαίτερα στήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία δέν ἐπιτυγχάνεται μέσω τῆς ἀριστοκρατικῆς, βιολογικῆς ἢ συγγενικῆς σχέσης τοῦ ἀνθρώπου μέ τόν Χριστό ἢ τοὺς ὑποτιθέμενους γενεαλογικούς ἀπογόνους του (στήν οὐσία πρόκειται γιά ρατσιστική προσπάθεια τῶν ἀποκρυφιστικῶν κύκλων τῆς Εὐρώπης νά ἐπιβάλλουν μία δῆθεν θρησκευτική καί ἐξ αίματος, ἀπευθείας ἀπό τόν Ἰησοῦ Χριστό, ἀριστοκρατία), ἀλλὰ μέ τήν κατά χάριν μέθεξη τῶν ἀκτίστων ἐνεργειῶν τοῦ Θεοῦ, μέ τίς ὁποῖες ἐπισκέπτεται τό Ἅγιο Πνεῦμα τοὺς πιστούς, ὅταν ἐκεῖνοι ζοῦν μέ μετάνοια, ταπείνωση καί ἀγάπη.

Συμπερασματικά ἴλεμε ὅτι μέ τό μυθιστόρημα «Κώδικας Da Vinci» ὁ συγγραφέας προσπαθεῖ νά χτυπήσει τήν σωτηριώδη πίστη τῆς Ἐκκλησίας ὅτι ὁ Χριστός εἶναι τέλειος Θεός καί τέλειος ἄνθρωπος. Ὁ συγγραφέας ἐπιτίθεται καί ἐναντίον τῆς ἀνθρωπότητας τοῦ Χριστοῦ, ἀφοῦ τόν θεωρεῖ ἀτελή ἄνθρωπο μέ ἀδυνα-

μίες. Ἐπιτίθεται ἀκόμη ἐναντίον τῆς Ἐκκλησίας καί τήν κατηγορεῖ καί εὐθέως τήν ὑβρίζει ὅτι ὡς τώρα βασίζεται στήν ἀπάτη, τό ψεῦδος καί τήν παραπλάνηση τῶν μελῶν της.

• Ἡ Ἐκκλησία μας θέλησε μ' αὐτό τόν σύντομο, ὑπεύθυνο καί ἐμπεριστατωμένο τρόπο νά ἐνημερώσει τό πλήρωμά της, ἔχοντας, συγχρόνως, ἐμπιστοσύνη στήν βαθιά καί ἀκλόνητη πίστη του, τά ἀξιόλογα ἐνδιαφέροντά του καί, κυρίως, τήν ὀρθή κρίση του. Ὡς ἐκ τούτου, δέν πρόκειται νά συστήσει σέ κανένα νά παρακολληθῆσει ἢ ὄχι τήν σχετική κινηματογραφική ταινία ἢ νά διαβάσει ἢ ὄχι τό ἐν λόγῳ μυθιστόρημα, ὅπως τουλάχιστον, οἱ ὀπαδοί τῆς ἀνελευθερίας θά ἀνέμεναν. Ἀντιθέτως, εἶναι βέβαιον ὅτι, ὅσοι, τυχόν, αὐτοβούλως τό πράξουν, θά μπορέσουν νά διαπισώσουν τά ἀνιστόρητα μυθεύματα καί νά ἀπορρίψουν τό καταγέλαστο περιεχόμενο, καθ'

«ὅτι ἐβασίλευσε Κύριος ὁ Θεός ὁ παντοκράτωρ.

Χαίρωμεν καί ἀγαλλιώμεθα καί δῶμεν τήν δόξαν αὐτῶ»

(Ἀποκάλ. ιθ' 7).

Γιά πλείονες πληροφορίες στό διαδίκτυο

1. www.ecclesia.gr

2. www.myriobiblos.gr

«ΠΡΟΣ ΤΟ ΛΑΟ». Ἔκδοση τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, Ἰασίου 1 – 115 21 Ἀθήνα, τηλέφωνο 210-7272.204.

Διανέμεται δωρεάν μέ τή φροντίδα τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων.

Τύποις Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.